

ρεν οὕτω τὸ ἀγαπητὸν τέκνον της. Ἐνῶ δὲ μίαν ἐσπέραν ἦτο εἰς τὸν κοιτῶνά της, ἤκουσε τὸν υἱὸν της κλαίοντα θυνάτῃ, διότι εἰς τῶν ὑπηρέτων του ἀπηνειότο τι τὸ ὁποῖον ἐζήτηι. Αὐθόδη, εἶπεν ἡ μήτηρ εἰς τὸν ὑπηρέτην, διατί δὲν δίδεις εἰς τὸ παιδίον ὅ,τι σοῦ ζητεῖ; ὑπάκουσε παρευθὺς καὶ μὴ τὸ κάμης νὰ κλαίῃ εἰδὲ μὴ...

Ἐμπορεῖ νὰ φωνάζῃ, κυρία, καὶ νὰ κλαίῃ ὅσον θέλει· ζητεῖ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀδύνατον νὰ τοῦ δώσω. Μανιακὴ δὲ γενομένη ἡ μήτηρ, ἀπὸ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν, ἔδραμεν εὐθὺς εἰς τὸν θάλαμον, ὅπου ἐκάθητο ὁ σύζυγός της μετὰ τινων φίλων, καὶ παρεκάλει αὐτὸν νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ διὰ νὰ παιδεύσῃ τὸν ἀνόητον ὑπηρέτην, ὅστις τὴν παρήκουσε μὴ ἐκτελὼν τὸ θέλημα τοῦ παιδίου της. Ὁ ἀνὴρ τὴν ἰδίαν ἔχων πρὸς τὴν σύζυγον ἀδυναμίαν τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὴ εἶχεν εἰς τὸ τέκνον της, τὴν ἠκολούθησεν ἀμέσως, καὶ οἱ φίλοι συνεσωρεύθησαν εἰς τὸ παράθυρον διὰ νὰ ἴδωσι περὶ τίνος ἐπρόκειται. Ἀχρεῖς, εἶπεν ὁ οἰκοδεσπότης, πῶς τολμᾷς νὰ παρακούῃς εἰς τὴν κυρίαν σου, ἀπαρνούμενος νὰ δώσης εἰς τὸ παιδίον ὅ,τι σοῦ ζητεῖ;

Ἀληθινὰ αὐθέντα, εἶπεν ὁ ὑπηρέτης, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἱκανὸς νὰ κάμω τὴν θέλησίν του, καὶ ἄς τὸ εὐχαριστήσῃ ἡ ἰδία κυρία, ἂν ἤμπορῃ. Εἶδε τὴν σελήνην εἰς τὸ νερὸν τοῦ καδδου, καὶ ζητεῖ νὰ τοῦ τὴν δώσω. Ταῦτα δ' ἀκούσαντες ὁ σύζυγος καὶ οἱ φίλοι του δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτα. Ἡ δὲ μήτηρ ἐρυθρίασασα διὰ τὸν ἀνόητον θυμὸν της, τόσον διωρθώθη ἀπὸ τοῦ περιστατικοῦ τούτου, ὥστε μερίστην κατέβαλεν εἰς τὸ ἐξῆς φροντίδα διὰ νὰ καταστήσῃ εὐπειθὴ καὶ πρᾶον τὸν πεισματῶδη καὶ αὐθάδη υἱὸν της.

Πόσαι μητέρες ἔχουσι χρεῖαν τοιοῦτου μαθήματος!

ΑΠΟΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΗΝ.

Ἡ ἀπόστασις τοῦ ἡλίου ἀπὸ τὴν γῆν εἶναι περίπου ἐννεήκοντα πέντε ἑκατομύρια μίλια· ἡ ἀπόστασις αὕτη εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε ἂν ἀπὸ τὴν γῆν ῥιφθῇ μία σφαῖρα κανονίου, ἡ ὁποία νὰ τρέχῃ τακτικῶς ὀκτὼ μίλια εἰς ἕν λεπτὸν τῆς ὥρας, θὰ χρειασθῇ κἄτι περὶ τριπλάσιον τῶν εἰκοσι δύο ἐτῶν διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἥλιον· καὶ ὅμως ἐνῶ ἀπέχει τόσον πολλὸ ὁ ἥλιος, πόσον ζωογονεῖ καὶ θερμαίνει τὴν γῆν! Χωρὶς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἡλίου, ἡ γῆ δὲν ἔθελε δίδει οὔτε σίτον ἔτε κανὲν ἄλλο προϊόν χρήσιμον πρὸς τροφήν τοῦ ἀνθρώπου. Εἴθε ἡ θέα τοῦ ἡλίου, τὸν ὁποῖον βλέπομεν καθ' ἡμέραν, νὰ διεγείρῃ εἰς τὰς καρδίαις

μας ἄπειρον εὐγνωμοσύνην πρὸς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐκ τῆς Δικαιοσύνης Ἡλίου.

Ο ΙΒΞ.—CAPRA IBEX.

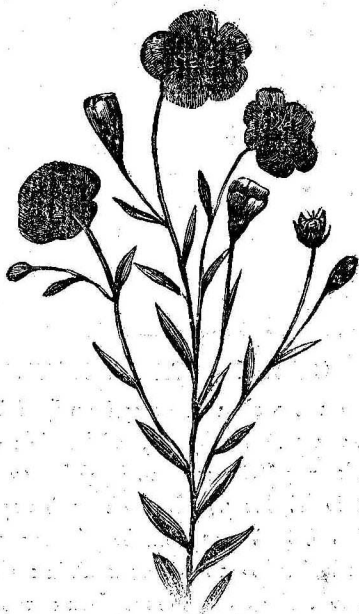
Τὸ ζῶον τοῦτο εἶναι εἶδος τράγου ἢ αἰγὸς, καὶ περιπλανᾶται εἰς τὰ Πορηνναῖα, τὰ Ἀπέννινα καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰς Ἀλπεῖς. (τὸ ὑψηλότερον ὄρος τῆς Εὐρώπης ἐν Ἑλβετίας.) Εἶναι δὲ πολὺ περίφημον τὸ ζῶον τοῦτο διὰ τὸ ὑπερβολικὸν μέγεθος τῶν κεράτων του, τῶν ὁποίων τὸ μῆκος πολλάκις εἶναι μεγαλύτερον τῶν τριῶν ποδῶν· ὥστε ἕνεκα τοῦ αὐνήθους τούτου μεγέθους των, φαίνονται, ἐκ πρώτης ὄψεως, ὡς ὅλως ἀκατάλληλα διὰ ζῶον τὸ ὁποῖον τρέχει εἰς τὰ κατωφερῆ καὶ κρημνώδη μέρη τῶν Ἀλπεων.

Οἱ Ἰβηκες συμδύσκουν ἀνὰ πέντε ἢ δέκα ὁμοῦ. Ἐκαστον δὲ κοπαδι, ὁδηγούμενον ὑπὸ τινος ἡλικιωμένου ἄρρενος Ἰβηκος, διατηρεῖ θαυμασίαν τάξιν· Ἐνῶ βόσκουν ἔχουν πάντοτε ἓνα ἐξ αὐτῶν ὡς σκοπὸν, ὁ ὁποῖος ἐπαγρυπνεῖ προσεκτικῶς, καὶ παρατηρεῖ καὶ φυλάττει τόσον καλῶς, ὥστε καὶ εἰς τὸν παραμικρότατον ὑποκτον ἤλυν, ἢ εἰς τὴν πλέον ἀσήμαντον ὁσμὴν, ἢ καὶ ἄλλο τι ἀντικείμενον παρευθὺς δίδεται ὑπ' αὐτοῦ (τοῦ σκοποῦ) τὸ ἀγγελτήριον σύριγμα, καὶ ἀμέσως ὁλόκληρον τὸ κοπαδι φεύγει ὡς ἀστραπὴ πρὸς τὸ ὑψηλότερον τοῦ ὄρους μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον δύναται ν' ἀναβῇ.

ΦΥΛΑΤΤΕ ΑΣΦΑΛΩΣ ΤΟΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΝ.

Ἀνθρωπὸς τις ἐν Γουρκία πιστεύσας εἰλικρινῶς εἰς τὸν Χριστὸν εἶπεν ἡμέραν τινα εἰς τινα ἱεροκήρυκα,

«Δισθάνομαι τὸν ἑαυτὸν μὲ ὡς ἄνθρωπον ὅστις εὐρὼν πολῦτιμον μαργαρίτην καὶ θέσας αὐτὸν εἰς τὴν ζώνην του—ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ παρατηρῇ καὶ νὰ ψηλαφίῃ ἐὰν ὁ μαργαρίτης ᾖ αἰ εἰς ἰσφαλὲς μέρος. Τοιουτοτρόπως ἐξετάζω ἀκαταπαύστως τὴν καρδίαν μου, καὶ προσέχω εἰς τοὺς διαλογισμοὺς μου καὶ τώρα σὰς παρακαλῶ νὰ προσεύχεσθε καὶ ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ ὅπως φυλάττω διαπαντὸς τὸν νεωστὶ ὑπ' ἐμοῦ εὐρεθέντα θησαυρόν—τὴν τοῦ Σωτῆρός μου ἀγάπην ἐν αὐτῇ τῇ καρδίᾳ μου.

ΤΟ ΛΙΝΟΝ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

Τὸ φυτόν τοῦτο αὐξάνει ἐν ἀφθονίᾳ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Νείλου. Κατὰ τὸν Αὐγούστον μὴ νὰ οἱ ἀγροὶ παριστάνουσιν ὡραιότατην θέαν. Τότε τὰ ζωηρὰ κυανὰ ἄνθη τοῦ φυτοῦ τούτου φαίνονται πολὺ εὐμορφα καὶ χαρίεντα. Τὰ νήματα ἢ αἱ κλωσταὶ τοῦ λινοῦ ὑφάσματος εἶναι αἱ ἕνες τοῦ φυτοῦ τέ του, αἵτινες ἐνίοτε εἶναι τόσον λεπταὶ ὥστε μόλις διακρίνονται ὑπὸ τοῦ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ. Τὸ λίνον τῆς Αἰγύπτου ἦτο περίφημον καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, πολλάκις δὲ ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν.

ΑΓΧΙΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΣ ΣΚΥΛΛΟΣ.

Μίαν τῶν ἡμερῶν, μερικὰ παιδιά ἔπαιζον εἰς ἓνα κήπον τῆς Μαγχεστέρης τῆς Ἀγγλίας, ὅπου ὑπῆρχε καὶ μία μεγάλῃ γέφυρα. Μὲ τὰ παιδιά αὐτὰ ἔπαιζε

καὶ εἰς σκύλλος, ὁ ὁποῖος ὀνομάζετο Λέων. Ἐν ἀπὸ τὰ παιδιά ἐκεῖνα ἐπλησίασεν ἀπροσέκτως εἰς τὸ χεῖλος τῆς γεφύρας, καὶ ἔπεσε κατὰ δυστυχίαν τοῦ εἰς τὸ ὕδωρ. Ὁ σκύλλος παρατηρήσας τοῦτο, ἔτρεξεν εὐθὺς εἰς τὴν οἰκίαν, ἣ ὁποία ἦτο πλησίον, καὶ γαυγίζων θοανά, ἔστρεψε τὰ βλέμματά του πρὸς τὴν γέφυραν, ὡς ἐὰν ἔλεγε, «σώσατε τὸ τέκνον σας ἀπὸ τὰ δόντια τοῦ χάρον!» Ὁ καυμένος ὁ Λέων βλέπων ὅτι οἱ γονεῖς τοῦ παιδίου δὲν τὸν ἐκαταλάμβανον, τρέχει πάλιν ὀπίσω, πηδᾷ εἰς τὸ νερὸν, καὶ προσπαθεῖ νὰ σώσῃ τὸν υἱὸν τοῦ κυρίου του ἀπὸ τὸν ὑδάτινον ἐκείνον τάφον· ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπὸν του, ἀναπηδᾷ πάλιν ἔξω, τρέχει εἰς τὴν οἰκίαν καταβρεγμένος, καὶ ἀρχίζει νὰ τραβᾷ τὴν μητέρα τοῦ παιδίου ἀπὸ τὰ φορέματα. Αἱ τοιαῦται παράδοξοι χειρονομίαι τοῦ ζώου, ἔδωκαν εἰς τὴν γυναικᾶ νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι κατὰ τι συνέβαινε, καὶ ἠκολούθησε τὸν σκύλλον εἰς τὸν κήπον, ὅπου τὰ παιδιά εὐθὺς τῆς ἐδιηγῆθησαν τὸ φοβερὸν περιστατικόν· ἡ δυστυχὴς μήτηρ ὡς πῶροφος ἀπὸ τὴν ἐξαφνικὴν αὐτὴν εἰδησιν, καὶ ἀπὸ τὴν ὀρμὴν τῆς στοργῆς κινουμένη, τρέχει πρὸς τὴν ὁλεθρίαν γέφυραν, καὶ βυθίζεται εἰς τὸ ὕδωρ, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν μόλις ἦτο καιρὸς νὰ σώσῃ τὸ ἀγαπητόν της τέκνον. Τοιουτοτρόπως διὰ τῆς ἀγχινοῖας καὶ ταχύτητος ἐνὸς σκύλλου, ἐσώθη ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ τάφου ἓν παιδίον. Προσέχετε λοιπὸν, ἀγαπητοὶ παῖδες, νὰ μὴ κακομεταχειρίζεσθε ποτὲ τοιαῦτα ὠφέλιμα ζῶα.

Οἱ εἰδωλολάτραι δὲν ἔχουσιν εἰς τὴν γλώσσᾳ των κάμμιαν λέξιν, σημαίνουσαν Ἅγιος.

— Ἀρχὴ πάσης ἀνθρωπίνης γνώσεως εἶναι τὸ νὰ γυρίσῃ τις τὸν ἑαυτὸν του.—Μητροπ. Πλάτων.

ΠΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖος ἀνὴρ ἀναφέρεται εἰς τε τὴν Παλαιάν καὶ Νέαν Διαθήκην ὡς ἀξιόμητον παράδειγμα ζωῆς πίστεως;
2. Ποία γυνὴ ἀναφέρεται εἰς τε τὴν Παλαιάν καὶ Νέαν Διαθήκην ὡς σπουδαῖον παράδειγμα εὐλαβικοῦς πίστεως;
3. Ποῦ ἀναφέρεται ὅτι μικρὰ τις ὑπηρετρία ἐγένεκεν αἰτία νὰ θεραπευθῇ ὁ κύριός της ἐξ ἀνάτου ἀσθενείας;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ φίλοι καὶ ἀνταποκρίνεται τῶν ἐφημερίδων «Ἀστέρος καὶ Παίδων», ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Καλοποθάκη ἡ Διευθυνσις ὁλοκλήρου τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τοῦ συναδέλφου του κ. Ἰακώβου Σ. Δοῦρα, πρὸς αὐτὸν δὲ καὶ μετ' αὐτοῦ θέλει γίνεσθαι πᾶσα ἡ ἀλληλογραφία κτλ. κτλ.